

Nr 383

Av herrar **Fälldin** och **Boo**, om *sänkning av myndighetsåldern*.

(Lika lydande med motion nr 342 i Första kammaren)

Enligt gällande lag — 9 kap. 1 § föräldrabalken — är den som är under 21 år (underårig) omyndig, och vederbörande äger icke själv »att råda över sin egendom eller åta sig förbindelser i vidare mån än som följer av vad som skall gälla på grund av lag eller villkor vid förvärv genom gåva eller testamente».

21-årsgränsen som myndighetsålder tillkom då samhället i väsentliga avseenden var helt annorlunda jämfört med i dag. I vårt land infördes nu gällande myndighetsålder 1721, och det är väl närmast en truism att påpeka att samhället undergått genomgripande förändringar sedan dess.

Vid fastställande av myndighetsåldern måste självfallet utgångspunkten vara att densamma skall sättas till den ålder då ungdomen nått tillräcklig mognad och kan anses kapabel att i alla avseenden råda över sig och sin egendom. Att 21-årsgränsen därvid en gång ansetts som den lämpligaste innebär emellertid ingalunda, att den gränsen i dag skulle vara den mest adekvata. Tvärtom kan man på goda grunder antaga, att dagens ungdom tidigare når fram till denna mognad. Att flera skaffar sig utbildning av olika slag och att den obligatoriska skolan åt alla ger en mera omfattande grundutbildning än tidigare bör rimligen göra dagens ungdom kompetent att vid yngre år som myndiga och ansvarskännande medborgare taga ställning till väsentliga frågor. Det torde inte vara så stor skillnad på de skyldigheter som samhället ålägger en 18-åring jämfört med en 21-åring, och då borde det vara anledning att kräva att rättigheterna också bleve lika, vilket skulle innebära en sänkning av myndighetsåldern till 18 år.

Till detta kommer att det moderna samhällets ekonomiska struktur gör att de unga i dag på ett tidigare stadium frigöres från föräldrarnas ekonomi och att de vid betydligt tidigare år har att själva ta ställning till för dem själva avgörande frågor. I det agrara samhället utgjorde ju familjen ett ekonomiskt kollektiv och barnen stod förhållandevis länge i beroendeställning till detta, under det att i dagens urbaniserade samhälle denna familjeföretagsstruktur inte är relevant. Här kan dessutom erinras om att familjebildningen i dag sker vid betydligt yngre år, och detta kan också sägas utgöra ett kriterium på de ungas vilja och förmåga till ansvars-tagande.

Som skäl för omprövning av myndighetsåldern må också anföras önskvärdheten av en lägre rösträttsålder än den f. n. gällande.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning av frågan om sänkning av myndighetsåldern till 18 år.

Stockholm den 24 januari 1964

Thorbjörn Fälldin

Karl Gust. H. Boo